

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань правової політики та правосуддя

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-35-84

№ 0429/18-12.95 (71419)

"25" березня 2016 р.

СЕРГІЄНКУ І.В.

Шановний Ігоре Віталійовичу!

У Верховній Раді України розглянуто Вашу електронну петицію з пропозиціями внесення змін до Конституції України щодо економічної самостійності Національного банку України та за дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України повідомляємо таке.

Відповідно до положень статті 23¹ Закону України "Про звернення громадян" (далі – Закон) електронна петиція, адресована Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менш як 25000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції.

Електронна петиція, яка в установлений строк не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку, після завершення строку збору підписів на її підтримку розглядається як звернення громадян відповідно до Закону.

Слід зазначити, що Розділ XIII Конституції України визначає порядок внесення змін до Конституції України. Так, зокрема, статтею 154 Основного Закону України передбачається, що законопроект про внесення змін до Конституції України може бути поданий до Верховної Ради України Президентом України або не менш як третиною народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України. Разом з тим, законопроект про внесення змін до Конституції України, крім розділу I "Загальні засади", розділу III "Вибори. Референдум" і розділу XIII "Внесення змін до Конституції України", попередньо схвалений більшістю від конституційного складу Верховної Ради України, вважається прийнятим, якщо на наступній черговій сесії Верховної Ради України за нього проголосувало не менш як дві третини від конституційного складу Верховної Ради України (стаття 155 Конституції України).

При цьому, законопроект про внесення змін до розділу I "Загальні засади", розділу III "Вибори. Референдум" і розділу XIII "Внесення змін до Конституції України" подається до Верховної Ради України Президентом України або не менш як двома третинами від конституційного складу

Верховної Ради України і, за умови його прийняття не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України, затверджується всеукраїнським референдумом, який призначається Президентом України. Повторне подання законопроекту про внесення змін до розділів I, III і XIII цієї Конституції з одного й того самого питання можливе лише до Верховної Ради України наступного скликання (стаття 156 Основного Закону України).

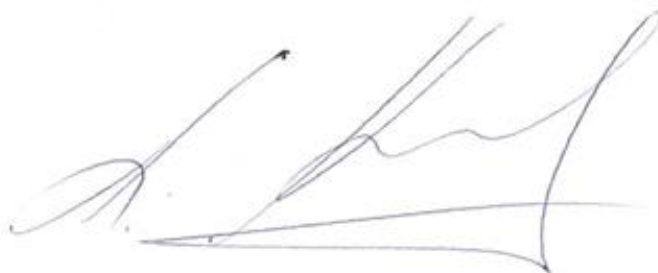
Відповідно до частини другої статті 158 Конституції України Верховна Рада України протягом строку своїх повноважень не може двічі змінювати одні й ті самі положення Конституції України.

Крім того, надсилаємо Вам копію листа Голови Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності, у якому висловлена позиція цього Комітету щодо питань, порушених в електронній петиції.

Додаток: на 2 арк.

З повагою

Голова Комітету

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized representation of the name R.P. Knyazevych.

Р.П. КНЯЗЕВИЧ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань фінансової політики і банківської діяльності

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-21-37, факс: 255-24-25

№ 04-37/8-134 (62863)

"17" березня 2016 р.

**Голові Комітету Верховної Ради
України з питань правової
політики та правосуддя**

Князевичу Р. П.

Шановний Руслане Петровичу!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Парубія А. В. від 3 березня 2016 року (до вхід. № 48400), у Комітеті Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності розглянуто, в межах своїх повноважень, електронну петицію громадянина Сергієнка І. В. стосовно змін до Конституції України щодо Національного банку України в частині врегулювання на законодавчому рівні питання економічної залежності Національного банку України в прямо протилежному сенсі, ніж це встановлено на даний час статтею 4 Закону України «Про Національний банк України» та повідомляємо наступне.

Слід зауважити, що центральний банк у ринковій економіці є ключовою ланкою кредитно-фінансової системи. Саме він повинен виступати головним органом державного регулювання макроекономічних процесів за допомогою грошово-кредитних методів. І саме діяльність центрального банку має вирішальний вплив на стабільність грошової одиниці, надійність банківських установ, дієвість платіжно-розрахункового механізму, що в кінцевому рахунку визначає ефективність функціонування економіки держави.

Незалежний статус центрального банку дає йому змогу не пов'язувати свої дії з динамікою політичної кон'юнктури, а забезпечувати реалізацію грошово-кредитної політики, використовуючи при цьому найбільш ефективні засоби. Центральний банк повинен мати можливість бути противагою уряду, який часто вирішує економічні питання керуючись суто політичними міркуваннями та обставинами, і використовує популістські методи. І саме незалежність центрального банку є умовою забезпечення стабільності національної грошової системи. В той же час, ця незалежність не повинна вступати у протиріччя із стратегічними цілями економічної політики органів державного управління.

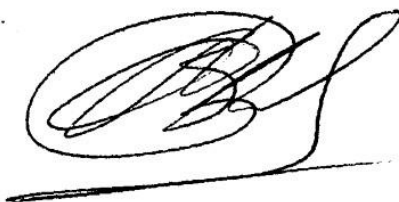
Тобто, центральний банк повинен враховувати загальноекономічні цілі та взаємодіяти з урядом та іншими органами державної влади, що формують економічну і фінансову політику.

У зв'язку з цим, розділом IX Закону України «Про Національний банк України» визначаються взаємовідносини Національного банку з Президентом України, Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України. Ці відносини полягають в підзвітності Національного банку Президенту України та Верховній Раді України, підтримці ним економічної політики уряду, якщо вона не суперечить забезпеченню стабільності грошової одиниці України (тобто виконанню основної функції Національного банку), а також у встановленні гарантій невторчання державних органів чи їх посадових осіб у виконання функцій та повноважень Національного банку.

Крім того, законодавством України встановлено принцип економічної незалежності банків, який означає заборону втручання у господарську діяльність банків та впливу на їх керівництво чи працівників у ході виконання ними службових обов'язків, крім випадків, встановлених законом (стаття 5 Закону України «Про банки і банківську діяльність»). Національний банк відповідно до своїх функцій здійснює лише банківське регулювання діяльності банків, яке полягає у створенні системи норм, які визначають загальні принципи банківської діяльності для всієї банківської системи.

З повагою

Голова Комітету

С. В. Рибалка